

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoE/70/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515205223
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3515205223.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu JUDr. Ivicy Čelkovej a Mgr. Ivany Šlesarovej v exekučnej veci oprávnených: mal. A. A., nar. XX.XX.XXXX a mal. J. A., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u matky, zákonne zastúpení matkou Q. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, štátna občianka Slovenskej republiky, proti povinnému: K. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, štátny občan Slovenskej republiky, zastúpeného S. C. P., advokátom so sídlom T., H. XX, o vymożenie výživného, o odvolaní oprávnených proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28. októbra 2016, č. k. 12Er/586/2015-24, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vyhovel námietkam povinného proti exekúcii podľa § 50 ods. 1 Ex. por. Uviedol, že poverením č. XXXX XXXXXX zo dňa 10.06.2015 poveril súdnu exekútorku JUDr. Ivonu Babuškovú vykonaním exekúcie pre vymożenie nedoplatku na zročnom výživnom na mal. A. za obdobie od 01.05.2014 do 14.03.2015 vo výške 425 Eur, zameškaného výživného za toto obdobie vo výške 35 Eur a na mal. J. nedoplatku na zročnom výživnom za obdobie od 01.05.2014 do 14.03.2015 vo výške 215 Eur a zameškaného výživného za toto obdobie vo výške 25 Eur, ako aj povinnosti platiť i bežné výživné na mal. A. vo výške 70 Eur mesačne a mal. J. vo výške 50 Eur mesačne, počnúc 01.06.2015. Exekučným titulom v predmetnej veci je vykonateľný rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21.01.2015, č.k. 8P/20/2014-93 v spojení s rozsudkom zo dňa 13.04.2015, č.k. 5P/90/2014-38. Súdna exekútorka postúpila súdu dňa 13.08.2015 námietky povinného proti exekúcii, ktoré boli vznesené v zákonnej lehote. Súd prvej inštancie preskúmal námietky proti exekúcii s prílohou a spis Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 5P/90/2014 a zistil, že úhrada povinného vo výške 240 Eur poštovými poukázkami dňa 10.03.2015 bola započítaná v základnom konaní, uvedené plynie zo spisu sp. zn. 5P/90/2014. V čase vydania rozsudku, č.k. 5P/90/2014-38, t. j. dňa 13.04.2015 uhradil povinný poštovým poukazom sumu 120 Eur, čo predstavovalo bežné výživné na obe maloleté deti v zmysle pôvodného rozsudku, č.k. 8P/20/2014-93 zo dňa 21.05.2015. Rozsudok, č.k. 5P/90/2014-38 zo dňa 13.04.2015 nadobudol právoplatnosť dňa 06.05.2015, povinný teda následne dňa 15.05.2015 uhradil oprávnenému poštovým poukazom sumu 140 Eur, čo činí bežné výživné vo výške 120 Eur na obe maloleté deti a splátku na nedoplatku na zročnom výživnom za obdobie od 01.05.2014 do 14.03.2015 vo výške 20 Eur na obe maloleté deti. Za mesiac jún a júl roku 2015 uhradil na obe maloleté deti celkovo sumu 280 Eur. Súd dodal, že zameškané výživné za obdobie od 15.03.2015 do 31.03.2015 nemohlo vzniknúť, nakoľko bežné výživné za mesiac marec, apríl 2015 povinný uhradil, a tieto boli započítané k nedoplatku na zročnom výživnom. Je nesporné, že povinný si svoju vyživovaciu povinnosť plnil riadne a včas tak ako mu bolo uložené exekučnými titulmi vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca prostredníctvom poštovej poukážky. Po preskúmaní námietok povinného proti exekúcii súd prvej inštancie zistil, že námietky povinného sú dôvodné, nakoľko z podaných námietok povinného vyplýva, že u neho nastali také zákonné dôvody a okolnosti po vzniku exekučného titulu, pre ktoré je exekúcia neprístupná. S poukazom na uvedené súd námietkam povinného proti exekúcii vyhovel.

2. Proti tomuto uzneseniu podali prostredníctvom zákonnej zástupkyne oprávnení odvolanie, vzhľadom na nové skutočnosti, ktoré dokazujú, že povinný si od júla 2016 až po súčasnosť, pravidelne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť voči oprávneným, ktorú mu súd stanovil v období pred rozvodom (sp. zn. 5P/90/2014), ako aj v období po rozvode (sp. zn. 8P/20/2014). Čo sa týka rozsudku platenia výživného pred rozvodom, súd udelil povinnému splácať sumu vo výške 20 Eur (10 Eur na mal. A. a sumu 10 Eur na mal. J.), vždy k 15. dňu v mesiaci k rukám zákonného zástupcu, čo povinný nezaplatil v obdobiach 09/2016, 12/2016 a 01/2017. Čo sa týka rozsudku platenia výživného po rozvode, súd udelil povinnému splácať sumu vo výške 120 Eur (70 Eur na mal. A. a sumu 50 Eur na mal. J.), vždy k 15. dňu v mesiaci k rukám zákonného zástupcu, čo povinný nezaplatil v období 09/2016 a v obdobiach 12/2016 a 01/2017, neuhradil súdom stanovenú sumu, pričom v období 12/2016 uhradil sumu 100 Eur namiesto 120 Eur a v období 01/2017 uhradil len sumu 50 Eur (na mal. J.), namiesto 120 Eur. Povinný týmto nielen porušil oba rozsudky, ktoré mu boli stanovené, ale taktiež porušil oba rozsudky z hľadiska meškania výživného za mesiace 07/2016, 08/2016 (09/2016 nezaplatil žiadnu sumu), 10/2016, 11/2016, 12/2016, 01/2017, kedy povinný zasielal výživné po 15. dni v mesiaci, kedy týmto dňom malo byť už výživné v rukách zákonného zástupcu oprávnených. Ako dôkaz oprávnení predkladajú prefotené šeky, z už vyššie spomenutých mesiacov a domáhajú sa, aby povinný nielen doplatil nedoplatok na výživnom, ktoré mal stanovené po rozvode, čo k dnešnému dňu činí 210 Eur, ale taktiež nedoplatok na výživnom, ktoré mal stanovené pred rozvodom, a to v plnej zostatkovej sume 280 Eur (od 05/2015 do 08/2016 a od 10/2016 do 11/2016 po 20 eur mesačne, čo činí 18 mesiacov x 20 Eur = 360 Eur, zaplatené. Súdom bolo stanovených 425 Eur na mal. A. a 215 Eur na mal. J. = 640 Eur. 640 - 360 = 280 Eur), na základe rozsudku o výživnom pred rozvodom, kde je jasne uvedené, že v prípade porušenia tohto rozsudku povinný stráca výhodu splátok.

3. Povinný prostredníctvom právneho zástupcu k odvolaniu oprávnených uviedol, že povinný podal v čase potom, ako sa dozvedel o začatí exekúcie dôvodné námietky, keďže mal za to, že nebol v omeškani ani s časťou výživného. Túto skutočnosť aj riadne preukázal, na čo súd prvej inštancie vo svojom napadnutom uznesení prihliadol, keď uviedol, že z predložených poštových poukážok jednoznačne vyplýva, že zameškané výživné za obdobie 15.03.2014 - 31.03.2015, nemohlo vzniknúť. Povinný dňa 10.03.2015 uhradil sumu spolu 240 Eur, 13.04.2015 sumu 120 Eur, 15.05.2015 sumu 140 Eur (už aj so splátkami na nedoplatok zo zročného výživného), 12.06.2015 sumu 140 Eur a 14.07.2015 sumu 140 Eur. Povinný teda nielenže nebol v omeškani s platením výživného, ale uhradil výživné v mesiaci marec tak za mesiac apríl, ako aj máj (10.3), teda nemohol sa následne dostať do omeškania s jeho plnením. Na základe vyššie uvedeného v súlade s § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku navrhol zastaviť exekúciu, nakoľko k plneniu došlo mimo vykonávania exekúcie, t. j. ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. V tomto prípade bol podaný nedôvodný návrh na vykonanie exekúcie a exekúciu je potrebné zastaviť. Oprávnená sa vo svojom odvolaní žiadnym spôsobom nevyjadruje k spornému obdobiu, teda k tomu, za ktoré bola začatá exekúcia (01.05.2014 - 14.03.2015). Odvolanie obsahuje len tvrdenia o údajnom meškani platenia v roku 2016, s čím povinný opätovne nesúhlasí a nie je to ani predmetom tohto konania. K argumentom povinného a k predloženým poštovým poukazom, ktoré predložil vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie sa však žiadnym spôsobom nevyjadřila. Nevyjadřila sa tiež k dôvodom, ktoré súd uviedol v napadnutom uznesení. Z obsahu rozhodnutia nebolo spochybnené nič, preto sa povinný domnieva, že z podania nie je jasné, z akých dôvodov a čoho sa vlastne oprávnená domáha, keďže sa vyjadřuje len k obdobiu, ktoré delí od sporného času 18 a viac mesiacov. Odvolanie je teda celkom nedôvodné a spôsobilé na odmietnutie. Povinný mal za to, že súd prvej inštancie dostatočne a bez najmenších pochybností odôvodnil výrok, ktorým námietkam povinného vyhovel. Povinný preukázal riadne splnenie všetkých svojich záväzkov z exekučných titulov. Myslí si, že oprávnená podaním návrhu len využila samotnú neprehľadnosť situácie po vydaní dvoch po sebe nasledujúcich rozsudkov o výživnom, kedy v dôsledku rôzneho nadobúdania právoplatnosti bolo platenie zameškaného výživného veľmi neprehľadne určiteľné, čo mohla urobiť oprávnená, či už zámerne zo špekulatívnych dôvodov alebo z nevedomosti o počítaní platenia výživného. Povinný navrhol, aby odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ako vecne správne a priznal povinnému náhradu trov konania.

4. Oprávnení prostredníctvom zákonnej zástupkyne k veci uviedli, že povinný mylne odkazuje na obdobie 01.05.2014 - 14.03.2015, ako na dôvod začatia exekúcie, pričom to ale nie je pravda. Dôvod na začatie exekúcie je nezaplatená suma 60 eur od 15.03.2015 do 31.03.2015, čo už je obdobie po rozvode, kedy bolo povinnému ustanovené platiť výživné na deti počnúc právoplatnosťou rozsudku o

rozvoze manželstva, ktorá bola ustanovená 14.03.2015. Čiže počnúc týmto dňom mal povinný zaplatiť za mesiac marec 2015 výživné po rozvoze, a to činilo polovičnú hodnotu 60 Eur za obdobie 15.03. - 31.03.2015 po rozvoze. Z tohto dôvodu uhradené sumy zo dňa 10.03.2015 (spolu 240 Eur), na ktoré sa odvoláva p. P. vo svojom vyjadrení, nemôžu byť brané do úvahy ako platba výživného za mesiac marec 2015 stanovené súdom za obdobie po rozvoze (a teda po rozsudku), keďže toto obdobie bolo stále vedené ako obdobie do rozvodu. Táto suma 240 Eur bola súdom braná do úvahy pri výpočte dlžnej sumy do rozvodu (640 Eur), a teda nemôže byť braná do úvahy pre obdobie po rozvoze. V momente, keď súd stanovil dátum rozvodu, a teda aj rozsudku o platení výživného po rozvoze, povinnému vznikla nová povinnosť platiť výživné po rozvoze hneď 14.03.2015, a teda mal uhradiť sumu 60 eur za obdobie od 15.03 - 31.03.2015, čo ale neurobil a výživné, ktoré mu bolo stanovené súdom v rozsudku s právoplatnosťou 14.03.2015 začal platiť až od apríla 2015, čím zameškal pol mesiaca. Na základe tohto porušenia rozsudku hneď po jeho právoplatnosti, oprávnení podali návrh na začatie exekúcie a žiadajú uhradiť sumu 60 Eur za obdobie 15.03 - 31.03.2015, ako bolo stanovené v upovedomení o začatí exekúcie pod pojmom zameškané výživné, a vzhľadom na nedisciplinovanosť povinného platiť výživné riadne a včas oprávnení žiadali doplatiť aj sumu 640 Eur, stanovenú súdom v období od rozvodu (od 01.05.2014 do 14.03.2015). Povinný si od júla 2016, až po súčasnosť, pravidelne neplní svoju vyživovaciu povinnosť voči oprávneným, ktorú mu súd stanovil v rozsudkoch v období do rozvodu (sp. zn. 5P/90/2014), ako aj v období po rozvoze (sp. zn. 8P/20/2014). Čo sa týka rozsudku platenia výživného do rozvodu, súd udelil povinnému splácať sumu vo výške 20 Eur (10 Eur na mal. A. a sumu 10 Eur na mal. J.), vždy k 15. dňu v mesiaci k rukám zákonného zástupcu, čo povinný nezaplatil v obdobiach 09/2016, 12/2016, 01/2017 a 02/2017. Čo sa týka rozsudku platenia výživného po rozvoze, súd udelil povinnému splácať sumu vo výške 120 Eur (70 Eur na mal. A. a sumu 50 Eur na mal. J.), vždy k 15. dňu v mesiaci k rukám zákonného zástupcu, čo povinný nezaplatil v obdobiach 09/2016 a v obdobiach 12/2016, 01/2017 a 02/2017, neuhradil súdom stanovenú sumu, pričom v obdobiach 12/2016 a 02/2017 uhradil sumu 100 Eur, namiesto 120 Eur a v období 01/2017 uhradil len sumu 50 Eur (na mal. J.), namiesto 120 Eur. Povinný týmto nielen porušil oba rozsudky, ktoré mu boli stanovené, čo do výšky výživného, ale taktiež porušil oba rozsudky z hľadiska meškania výživného za mesiace 07/2016, 08/2016 (09/2016 nezaplatil žiadnu sumu), 10/2016, 11/2016, 12/2016, 01/2017, a aj 02/2017, kedy povinný zasielal výživné po 15. dni v mesiaci, kedy týmto dňom malo byť už výživné v rukách zákonného zástupcu oprávnených. Povinný doteraz vôbec nezaplatil ani za 03/2017 a dnes už je 29.03.2017, pričom výživné mala zákonná zástupkyňa oprávnených dostať do 15.03.2017. Sudkyňa p. Andrea Vojteková Fejérová sa povinného pri rozvoze jasne pýtala, či mu tento dátum, a teda 15. deň v mesiaci vyhovuje, a či súhlasí, že bude platiť výživné včas, čo povinný aj jasne odsúhlasil. Ako dôkaz priložili prefotené šeky, z už vyššie spomenutých mesiacov a na základe faktov o nezaplatení výživného 60 Eur z obdobia 15.03.2015 až 31.03.2015, a taktiež nových skutočností a faktov uvedených vyššie sa domáhali, aby povinný nielen doplatil nedoplatok na výživnom, ktoré mal stanovené po rozvoze, čo k dnešnému dňu činí 230 Eur + 60 Eur = 290 Eur, ale taktiež nedoplatok na výživnom, ktoré mal stanovené do rozvodu, a to v plnej zostatkovej sume 280 Eur (od 05/2015 do 08/2016 a od 10/2016 do 11/2016 po 20 Eur mesačne, čo činí 18 mesiacov x 20 Eur = 360 Eur, zaplatené, súdom bolo stanovených 425 Eur na mal. A. a 215 Eur na mal. J. = 640 Eur. 640 - 360 = 280 Eur), na základe rozsudku o výživnom do rozvodu, ktorý nadobudol právoplatnosť 06.05.2015, kde je jasne uvedené, že v prípade porušenia tohto rozsudku povinný stráca výhodu splátok. Rozsudok o rozvoze manželstva a nariadenie súdu povinnému platiť výživné po rozvoze v sume 120 Eur zo 14.03.2015 jasne delí obdobie a povinnosti povinného do a po rozvoze a z tohto hľadiska nie je možné argumentovať zaplateným výživným v sume 240 Eur dňa 10.03.2015 (čo je obdobie pred rozvodom), za obdobie po rozvoze.

5. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec na podklade podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd tak rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 CSP, keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

6. Podľa § 473 CSP v znení účinnom od 01.07.2016, zrušuje sa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

7. Podľa § 470 ods. 1, 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom

nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

8. Preskúmaním obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že súd prvej inštancie poverením č. XXXX XXXXXX zo dňa 10.06.2015 poveril súdnu exekútoru JUDr. Ivonu Babuškovú vykonaním exekúcie na vymożenie uloženej povinnosti, t. j. uhradenia nedoplatku na zročnom výživnom od 01.05.2014 do 14.03.2015 na mal. A. vo výške 425 Eur, zameškaného výživného od 15.03.2015 do 31.03.2015 vo výške 35 Eur, bežného výživného od 01.06.2015 vo výške 70 Eur mesačne a uhradenia nedoplatku na zročnom výživnom od 01.05.2014 do 14.03.2015 na mal. J. vo výške 215 Eur, zameškaného výživného od 15.03.2015 do 31.03.2015 vo výške 25 Eur, bežného výživného od 01.06.2015 vo výške 50 Eur mesačne. Exekučnými titulmi sú rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21.01.2015, č.k. 8P/20/2014-93, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14.03.2015 a rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 13.04.2015, č.k. 5P/90/2014-38, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 06.05.2015. Povinný vo svojom podaní (doručenom prostredníctvom súdnej exekútorke súdu prvej inštancie dňa 13.08.2015) podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu námietky proti exekúcii. Povinný poukázal na to, že do dnešného dňa nebol v omeškaní ani s jednou platbou výživného (dňa 10.03.2015 uhradil spolu sumu 240 Eur, 13.04.2015 uhradil sumu 120 Eur, 15.05.2015 sumu 140 Eur, už aj so splátkami na nedoplatok zo zročného výživného, 12.06.2015 sumu 140 Eur a 14.07.2015 sumu 140 Eur). Uviedol, že nielenže nebol v omeškaní s platením výživného, ale uhradil výživné v mesiaci marec tak za mesiac apríl, ako aj máj (10.3.), pričom v tomto smere povinný namietal oprávnenosť vykonania exekúcie z dôvodu, že k plneniu došlo ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Súd prvej inštancie následne napadnutým uznesením vyhovel námietkam povinného proti exekúcii. Dôvodil, že úhrada povinného vo výške 240 Eur poštovými poukázkami dňa 10.03.2015 bola započítaná v základnom konaní, úhrada sumy 120 Eur poštovým poukazom, predstavuje bežné výživné na obe maloleté deti v zmysle pôvodného rozsudku zo dňa 21.01.2015, č.k. 8P/20/2014-93, úhrada sumy 140 Eur poštovým poukazom dňa 15.05.2016 činí bežné výživné vo výške 120 Eur na obe maloleté deti a splátku na nedoplatku na zročnom výživnom za obdobie od 01.05.2014 do 14.03.2015 vo výške 20 Eur na obe maloleté deti. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na skutočnosť, že za mesiac jún a júl roka 2015 povinný uhradil na obe maloleté deti celkovo sumu 280 Eur, pričom dodal, že zameškané výživné za obdobie od 15.03.2015 do 31.03.2015 nemohlo vzniknúť, nakoľko bežné výživné za mesiac marec, apríl 2015 uhradil a tieto boli započítané k nedoplatku na zročnom výživnom. V tomto smere súd prvej inštancie pri aplikácii ustanovenia § 50 ods. 1 Ex. por. (v znení účinnom do 31.03.2017) vyhovel námietkam povinného proti exekúcii, nakoľko u povinného vzhliadol zákonné dôvody a okolnosti po vzniku exekučného titulu, pre ktoré je exekúcia neprípustná.

9. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Ex. por., ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

10. Podľa § 50 ods. 1 Ex. por. v znení účinnom do 31.03.2017, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnyimi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

11. Exekučné konanie má charakter sporového konania, tento charakter sa však prejavuje iba v riešení prípadnej spornej otázky medzi oprávneným a povinným, či možno vykonávať exekúciu, teda či sú splnené predpoklady na to, aby súdny exekútor vykonával úkony exekučnej činnosti smerujúce k spežazeniu majetku alebo k vynúteniu inej povinnosti. O tejto otázke rozhoduje exekučný súd. Konanie o námietkach povinného proti exekúcii je sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe námietky povinného rozhoduje o otázkach, či sa exekúcia oprávnene začala. Povinný môže uvádzať v námietkach proti exekúcii iba tvrdenia, ktoré pripúšťa ustanovenie § 50 ods. 1 Ex. por. (v znení účinnom do 31.03.2017), a to zánik vymáhaného nároku, okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti nároku, dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná a hmotno-právnu legitímáciu účastníka oprávneného alebo povinného.

Všetky uvedené okolnosti sú zároveň dôvodom na zastavenie exekúcie v ktoromkoľvek štádiu. Ak teda povinný námietky nepodá, môže neskôr kedykoľvek podať z uvedených dôvodov návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie, však nemá odkladný účinok na vykonanie exekúcie, teda na vydanie exekučného príkazu. Je preto opodstatnené, aby sa povinný mohol brániť proti exekúcii aj formou námietok, teda skôr, ako exekútor poverený vykonaním exekúcie zo strany exekučného súdu vydá exekučný príkaz, a začne vykonávať jednotlivé úkony exekučnej činnosti vedúce k vymoženiu pohľadávky oprávneného, jej príslušenstva a trov exekúcie.

12. Námietky v zmysle vyššie uvedeného predstavujú procesnú obranu povinného proti neprípustnej exekúcii, pričom ich účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne uvedených v zákone. Povinný musí uviesť dôvod neprípustnosti exekúcie. Ak je rozhodnutie, ktorým sa námietkam vyhovel právoplatné, súd exekúciu zastaví v zmysle vety prvej ustanovenia § 50 ods. 5 Ex. por. (v znení účinnom do 31.03.2017). Povinný môže v rámci námietok proti exekúcii navrhnúť, aj keď to nie je obligatórne, zastavenie exekúcie. Námietky v konečnom dôsledku predstavujú procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie. Ich predmetom môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva. Spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by existovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. Hmotnoprávne skutočnosti možno rozdeliť na skutočnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku podľa hmotnoprávných noriem, bránia vymáhatelnosti nároku, inak spôsobujú neprípustnosť exekúcie alebo znamenajú námietku, že oprávnený alebo povinný nie sú právny nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule.

13. Exekučný súd koná a rozhoduje o námietkach spravidla bez pojednávania. Ak však rozhodnutie o námietkach závisí od skutkových okolností, ktoré sa musia zisťovať procesným dokazovaním, exekučný súd musí nariadiť pojednávanie, predvolať naň účastníkov konania, prípadne osoby, ktoré je nevyhnutné vypočuť, zástupcov účastníkov a umožniť im plné uplatnenie ich procesných práv uvedených v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, teda právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom. Inak exekučný súd odníme účastníkovi možnosť konať pred súdom, čo môže mať iné dôsledky, ak sa námietkam vyhovie, a iné dôsledky v prípade, ak sa námietkam nevyhovie.

14. V postupe a rozhodovaní súdu prvej inštancie (exekučného súdu) odvolací súd nevzhliadol pochybenie, súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dôkladne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi účastníkov konania, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď s poukazom na ustanovenie § 50 ods. 1 Ex. por. (v znení účinnom do 31.03.2017) vyhovel námietkam povinného proti exekúcii. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil v súlade s požiadavkami § 220 ods. 2 CSP. K vecne správnosti výroku napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva:

15. Odvolací súd zistil, že oprávnení sa prostredníctvom zákonného zástupcu domáhali vymoženía zameškaného výživného od 15.03.2015 do 31.03.2015 vo výške 35 Eur, nedoplatku na zročnom výživnom od 01.05.2014 do 14.03.2015 vo výške 425 Eur, bežného výživného od 01.06.2015 vo výške 70 Eur mesačne (pre mal. A.) a vymoženía zameškaného výživného od 15.03.2015 do 31.03.2015 vo výške 25 Eur, nedoplatku na zročnom výživnom od 01.05.2014 do 14.03.2015 vo výške 215 Eur a bežného výživného od 01.06.2015 vo výške 50 Eur mesačne (pre mal. J.). Z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21.01.2015, č.k. 8P/20/2014-93 (právoplatný a vykonateľný dňa 14.03.2015), ktorým súd rozviedol manželstvo zákonnej zástupkyne oprávnených a povinného vyplýva, že povinnému bola uložená povinnosť platiť na mal. A. výživné v sume 70 Eur mesačne a na mal. J. výživné v sume 50 Eur mesačne, do 15. dňa mesiaca vopred k rukám zákonnej zástupkyne oprávnených. Z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 13.04.2015, č.k. 5P/90/2014-38 (právoplatný a vykonateľný dňa 06.05.2015), ktorým súd zveril mal. A. a mal. J. (oprávnených) do osobnej starostlivosti matky (zákonnej zástupkyne oprávnených) zároveň výrokom II. povinnému uložil povinnosť prispievať na výživu mal. A. sumou 70 Eur mesačne, s účinnosťou od 01.05.2014 do 14.03.2015, do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám zákonnej zástupkyne oprávnených, výrokom III. povinnému uložil povinnosť prispievať na výživu mal. J. sumou 50 Eur mesačne, s účinnosťou od 01.05.2014 do 14.03.2015, do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám zákonnej zástupkyne oprávnených, výrokom IV. nedoplatok na zročnom výživnom na mal. A. za obdobie od 01.05.2014 do 14.03.2015 vo výške 425 Eur uložil povinnému splácať v mesačných splátkach po 10 Eur, spolu

s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou rozsudku do zaplatenia, k rukám zákonnej zástupkyne oprávnených, pod stratou výhody splátok a výrokom V. nedoplatok na zročnom výživnom na mal. J. za obdobie od 01.05.2014 do 14.03.2015 vo výške 215 Eur uložil povinnému splácať v mesačných splátkach po 10 Eur, spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou rozsudku do zaplatenia, k rukám zákonnej zástupkyne oprávnených, pod stratou výhody splátok. Fotokópie poštových poukážok, predložené povinným (ako príloha) v zákonnej lehote podaných námietkach proti exekúcii, nepochybne preukazujú, že povinný oprávneným dňa 10.03.2015 uhradil sumu 240 Eur, dňa 13.04.2015 sumu 120 Eur, dňa 15.05.2015 sumu 140 Eur, dňa 12.06.2015 sumu 140 Eur a dňa 14.07.2015 sumu 140 Eur. Uvedené platby zo strany povinného boli uskutočnené v prospech oprávnených riadne a včas (ako to nariaďujú vyššie uvedené rozsudky). Povinný v zmysle rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21.01.2015, č.k. 8P/20/2014-93 (právoplatný a vykonateľný dňa 14.03.2015) zaplatil oprávneným dňa 10.03.2015 sumu 240 Eur (2 poštové poukážky po 120 Eur) a dňa 13.04.2015 sumu 120 Eur, pričom zaviazaný bol platiť oprávneným sumu 120 Eur (na mal. A. sumu 70 Eur a mal. J. 50 Eur). Následne podľa rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 13.04.2015, č.k. 5P/90/2014-38 (právoplatný a vykonateľný dňa 06.05.2015), povinný zaplatil oprávneným dňa 15.05.2015 sumu 140 Eur, dňa 12.06.2015 sumu 140 Eur a dňa 14.07.2015 sumu 140 Eur, pričom bol povinný platiť oprávneným mesačne sumu 140 Eur (na mal. A. sumu 70 Eur, mal. J. sumu 50 Eur, nedoplatok na zročnom výživnom na mal. A. vo výške 425 Eur v splátkach po 10 Eur a nedoplatok na zročnom výživnom na mal. J. vo výške 215 Eur v splátkach po 10 Eur). Nakoľko povinný plnil riadne výživné na oboch maloletých (oprávnených), tak, ako mu bolo nariadené súdom, t. j. rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 13.04.2015, č.k. 5P/90/2014-38 vo výške 120 Eur a rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 13.04.2015, č.k. 5P/90/2014-38 vo výške 140 Eur (v ktorej sume je zahrnuté nielen bežné výživné na oprávnených vo výške 120 Eur, ale aj nedoplatok na zročnom výživnom pre oprávnených vo výške 20 Eur), odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie dôvodne vyhovel námietkam povinného proti exekúcii. Odvolacie námietky oprávnených, týkajúce sa nepravideľnej úhrady výživného povinným od júla 2016, nie sú relevantným a zákonným dôvodom spochybňujúcim správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, nakoľko neprípustnosť vedenia exekúcie bola riadne preskúmaná v tomto exekučnom konaní, kde povinný riadne preukázal úhradu súm uplatnených oprávnenými v návrhu na vykonanie exekúcie (marec - júl 2015), a to po vydaní exekučných titulov, tak, ako to predpokladá veta prvá ustanovenia § 50 ods. 1 Ex. por. (v znení účinnom do 31.03.2017).

16. Odvolací súd z uvedených dôvodov uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne v pomere hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)
- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).